



עת"א 49420/12/20 - נביל אבו ליל נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 49420-12-20 אבו ליל (אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	נביל אבו ליל (אסיר)
נגד	
משיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

פסק דין

לפני עתירה כנגד החלטת המשיב המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת עונשו של העותר בדרך של מאסר בפועל.

המבקש עתר לפני בית המשפט להורות כי החלטת המשיב, אשר ניתנה ביום 10.11.20 בדבר הפסקה מנהלית של עבודות (להלן: "**ההחלטה**") אינה כדין ועל כן בטלה. המבקש טוען כי ההחלטה הובאה לידיעתו רק ביום 8.12.20 כאשר התייצב בתחנת המשטרה על פי הזמנת המשטרה ונעצר וכי כלל לא זומן לשימוע. מעבר לכך, טען כי סיבה רפואית מוצדקת גרמה לכך שלא התייצב לביצוע העבודות וכי גם במועד השימוע היה מטופל בבית חולים, בין היתר, גם עבר צנתור לב. המבקש טען כי לא הבין שהוא מוזמן לשימוע אלא סבר כי עליו לשלוח אישורים רפואיים, אולם בשל מצבו הרפואי ואשפוזו באותה התקופה, לא הצליח לעשות זאת. המבקש הוסיף וטען כי פניות בא כוחו אל הגורמים הרלוונטיים אצל המשיב בבקשה לערוך שימוע נוסף, בנוכחותו ובנוכחות בא כוחו, נדחו והוא נאסר לצורך ריצוי המשך עונש המאסר. מן הנימוקים אשר הוצגו בעתירה, עתר המבקש להורות על ביטול ההחלטה ולחילופין להזמין לשימוע כדין אשר יערך בנוכחות בא כוחו.

המשיב בכתב התשובה ציין כי המדובר באסיר אשר נידון לריצוי עונש מאסר של 7 חודשים בדרך של עבודות שירות החל מיום 22.2.20. החל מחודש העבודות הראשון, נעדר העותר פעמים רבות מן העבודה, כאשר מחודש אוגוסט ואילך חדל מהתייצבות לחלוטין. ביום 1.6.20, לאור ההיעדרויות הרבות, זומן המבקש לשיחה שבה טען כי הוא נעדר מסיבות אישיות. הוא הוזהר וניתנה לו הזדמנות להמשיך בעבודות השירות. מאז נעשו ניסיונות נוספים לרתום את המבקש לביצוע העבודות, בין היתר, באמצעות עורך דינו, אולם ללא הצלחה. ביום 3.8.20 יצר המבקש קשר עם המפקח ומסר לו כי הוא עובר תקופה קשה. הוא התבקש להתייצב לשיחה, אך לא עשה זאת. אשר על כן, זומן המבקש לשימוע אשר נקבע ליום 21.10.20. נשלח לו זימון בכתב באמצעות דואר רשום אולם הוא לא משך את הדואר ובתאריך 19.10.20 נוצר עימו קשר טלפוני והודע לו על השימוע. באותו מועד, לטענת המשיב, גם שוחחו עם בא כוחו והזמין אותו לשימוע. במועד השימוע לא התייצבו המבקש או בא כוחו. השימוע התקיים בהעדרם והומלץ על הפסקת עבודות השירות. ביום



8.11.20 חתם ראש אגף האסיר על הפסקה מנהלית בעניינו של המבקש והוא נעצר לצורך ביצוע המשך עונשו המאסר.

המשיב טען כי לא נפל פגם בהליכים שהובילו להפסקה המנהלית, כי המסמכים הרפואיים אשר צורפו לעתירה נערכו בדיעבד והוצגו לראשונה במסגרת עתירה זו וכי ניתנו למבקש כל ההזדמנויות לתקן את התנהלותו ולבצע את העונש שהוטל עליו בעבודות שירות, אך הוא לא השכיל לעשות כן. אכן, המבקש לא התייצב לשימוע, אולם הוא זומן כדיון, גם הוא וגם עורך דינו, ולכן לא נפל פגם בהליך השימוע.

בדיון, אישר ב"כ המבקש כי נוצר עימו קשר בעניינו של המבקש בתאריך 19.10.20 אולם הוא עמד על כך והצהיר בפני בית המשפט, כי לא נמסר לו כלל וכלל כי המדובר בשימוע. לדבריו, לו היה נאמר לו כי מדובר בשימוע, היה מתייצב לשימוע, גם ללא המבקש, אשר היה מנוע מסיבות בריאותיות מלהגיע אליו. ב"כ המבקש מסר כי כאשר התקשר אליו המבקש מתחנת המשטרה לאחר שנעצר, הופתע ב"כ המבקש לשמוע כי כבר התקיים שימוע וניתנה החלטה על ההפסקה המנהלית. בנסיבות, טען בא כוח המבקש, ההחלטה התקבלה בניגוד לדיון, מאחר שלא הוסבר למבקש ולבא כוחו כי המדובר בהזמנה לשימוע והדבר מהווה פגם של ממש המחייב את ביטול ההחלטה. לעניין מצבו הרפואי הנוכחי של המבקש, מסר בא כוחו כי הוא מצוי כעת במצב רפואי המאפשר לו להשלים את ביצוע העבודות והוא גם מתחייב לבצען ללא הפרות.

ב"כ המשיב חזרה על הטענות אשר בכתב התשובה והדגישה כי בתיעוד המצוי בידה נרשם ברורות כי נמסר הן לעותר הן לבא כוחו כי המדובר בשימוע ועוד טענה כי המסמכים הרפואיים מעוררים חשד בשל העיתוי שבו הוגשו ולשיטתה, לא נפל דופי בהליך ויש להורות על דחיית העתירה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים באריכות הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להתקבל.

אין חולק כי המבקש נעדר מן העבודות בהזדמנויות רבות. גם אין חולק כי נעשו ניסיונות לרתום אותו לצורך ביצוע העבודות, אך ללא הצלחה וזאת לאורך מספר חודשים.

לא מצאתי דופי בהתנהלות המשיב כלפי המבקש במהלך תקופה זו, או בהחלטתו, בסופו של דבר, לערוך למבקש שימוע לפני הפסקת העבודות.

עם זאת, סברתי כי נפל דופי בהליך השימוע, כי בפני המשיב לא היה מלוא המידע הרלוונטי לצורך הכרעה וכי המבקש לא זכה להביא את טענותיו בפני המשיב במועד השימוע, בין היתר, משום שבא כוחו לא זומן כדיון.

ב"כ המבקש הצהיר בבית המשפט כי לא נמסר לו בשיחה הטלפונית שהתקיימה עימו, כי נקבע למבקש מועד לשימוע והוא לא הוזמן לשימוע כדיון. ב"כ המשיב טענה, אמנם, כי מן התיעוד עולה שנמסרה על השימוע הודעה טלפונית לבא כוחו, אולם לא הובא מי שעל פי הטענה הודיע לב"כ המבקש על השימוע וכאמור, ב"כ המבקש הצהיר בבית המשפט כי לא נמסרה לו הודעה כזו.



לא זו אף זו, עיון במסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי המבקש מלמד, בניגוד לטענת ב"כ המשיב, כי המדובר במסמכים שנערכו בזמן אמת על ידי בתי חולים בהם אושפז המבקש, החל ממועד השימוע, 21.10.20 (ככל הנראה בשעות הערב) ועד לתאריך 30.10.20, כאשר בקבלתו של המבקש לבית החולים בתאריך 21.10.20 נרשם כי הוא סובל מכאבים ולחץ בחזה כבר מן היום שקדם לאשפוזו, כלומר מיום 20.10.20. מן הדברים הללו עולה כי המבקש לא התייצב לשימוע בתאריך 21.10.20 מסיבה רפואית ברורה.

מהו המשקל שניתן למצבו הרפואי של המבקש ואיזו השלכה יש לדברים הללו על היעדרויותיו של המבקש מביצוע העבודות, אם בכלל, אלו שאלות שצריכות היו להיבחן על ידי הממונה על עבודות השירות.

במצב שנוצר, בעת השימוע, לא היו במקום המבקש מסיבותיו הרפואיות כאמור וגם עורך דינו, אשר קיבלתי את טענתו כי לא זומן לשימוע.

כבר נקבע, לא פעם, כי כאשר אסיר מיוצג, וכך היה ידוע למשיב בענייניו, נדרש המשיב למסור כל החלטה וכל הודעה גם לבא כוחו. העובדה כי בא כוחו של המבקש לא קיבל הודעה על מועד השימוע פגעה בזכות המבקש לייצוג בעת השימוע וגרמה לפגם בהגינות ההליך. המדובר בפגם מהותי שמצדיק את ביטול השימוע אשר הוביל לקבלת ההחלטה על ההפסקה המנהלית.

מכאן, גם ההחלטה מיום 8.11.20 אשר התקבלה בעקבות ההמלצה שגובשה בתום אותו שימוע - בטלה.

כפועל יוצא, יש לשחרר את העותר מיידית מכלאו.

כאמור, עניין התנהלותו של המבקש במהלך ביצוע העבודות יתברר במסגרת השימוע ואיני קובעת עובדות בעניין זה כעת. מטבע הדברים, במסגרת השימוע יוכל המבקש להעלות את טענותיו, למסור את הסבריו והדברים ייבחנו. הדיון בענייניו של המבקש יוחזר, אם כן, לממונה על עבודות שירות והוא ישקול האם להחזיר את המבקש לביצוע העבודות או לחילופין לזמנו לשימוע, אליו יזמן גם בא כוחו, ולאחר שישמעו הטענות ויוצגו המסמכים הרלוונטיים בפני הממונה, תינתן החלטה.

המזכירות תמציא ההחלטה בדחיפות לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.